

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 3. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (alm. del) efter ønske fra Rosa Lund (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 5:

Vil Udlændingestyrelsen i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen Savran mod Danmark den 1. oktober 2019 fremover i højere grad inddrage principperne i Paposhvili-dommen, når styrelsen afgiver udtalelser i sager, hvor anklagemyndigheden ønsker at nedlægge udvisningspåstand, og hvor tiltalte lider af en alvorlig, behandlingskrævende sygdom?

Svar:

Til brug for besvarelsen har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, som har oplyst følgende:

”Anklagemyndigheden kan i alle straffesager, hvor der er hjemmel til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24 eller § 25 c, indhente en udtalelse fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration, jf. udlændingelovens § 57. Har udlændingen senest fået meddelt opholdstilladelse hos Styrelsen for International Rekruttering og Integration, udarbejder denne styrelse udtalelsen. For udlændinge med alle andre opholdsgrundlag samt udlændinge uden lovligt ophold afgiver Udlændingestyrelsen udtalelse til anklagemyndigheden. Derudover kan der indhentes yderligere udtalelser i forbindelse med efterfølgende prøvelse af en udvisning, jf. udlændingelovens §§ 50-50 b.

Udtalelser i medfør af udlændingelovens § 57

Det følger af udlændingelovens § 57, stk. 1, at inden anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

29. oktober 2019

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
12116 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 15063
Akt-id 1051986

Udlændingestyrelsen redegør i udtalelsen for udlændingens opholdsgrundlag i Danmark og beregner pågældendes eventuelle lovlige ophold med henblik på at vurdere, om der er hjemmel til udvisning og i så fald efter hvilken bestemmelse i udlændingelovens §§ 22-24. Udlændingestyrelsen tager også stilling til, hvorvidt styrelsen kan tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

I den forbindelse kan der henvises til: *Udvisning, En betænkning afgivet af Udvisningsudvalget, et ekspertudvalg nedsat af indenrigsministeren den 18. august 1995, betænkning nr. 1326 1997 s. 410*, hvoraf følgende fremgår:

”Udlændingestyrelsen henstiller i praksis som udgangspunkt alene til anklagemyndigheden om at undlade at nedlægge påstand om udvisning, såfremt det på baggrund af domspraksis må anses for åbenbart, at en påstand om udvisning ikke vil blive taget til følge. I sager, hvor der foreligger tvivl om, hvorvidt en udlænding bør udvises eller ej, vil Udlændingestyrelsen således som udgangspunkt henstille, at der nedlægges påstand om udvisning, idet domstolene er tillagt kompetencen i disse sager og derfor bør foretage den endelige afvejning af, hvorvidt der i den konkrete sag foreligger sådanne hensyn, at der ikke bør træffes beslutning om udvisning.”

Når Udlændingestyrelsen skal vurdere, om en udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, indgår varigheden af udlændingens lovlige ophold i Danmark, dennes personlige forhold, herunder familiemæssige tilknytning til Danmark og hjemlandet og helbreds- og sociale forhold, samt oplysninger om kriminalitetens karakter, herunder grovhed og den forventede straf, eventuel tidligere begået kriminalitet, og om udlændingen tidligere er idømt en advarsel eller betinget udvist. Er udlændingen omfattet af EU-reglerne, vurderes udvisningsspørgsmålet efter de principper, der følger af EU-retten. Udlændingestyrelsen inddrager også internationale forpligtelser, herunder artikel 3, samt relevant domspraksis.

Udtalelser i medfør af udlændingelovens § 50

Det følger af udlændingelovens § 50, stk. 1, at hvis en udvisning efter udlændingelovens § 49, stk. 1, ikke er iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i dennes forhold, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, at udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Det følger af udlændingelovens § 57, stk. 1, 2. pkt., at anklagemyndigheden indhenter en udtalelse fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration i forbindelse med

en fornyet prøvelse efter udlændingelovens § 50 af en beslutning om udvisning. I udtalelsen tager Udlændingestyrelsen både stilling til påstanden om opretholdelse eller ophævelse af udvisningen samt påstanden om, at sagen afvises eller realitetsbehandles. Sidstnævnte skyldes, at der i bestemmelsen stilles både tidsmæssige betingelser samt krav til, at der skal være indtrådt væsentlige ændringer. Ved vurderingen af, om Udlændingestyrelsen kan tiltræde anklagemyndighedens påstand, inddrager styrelsen samme forhold og elementer, som nævnt ovenfor.

Udtalelser i medfør af udlændingelovens § 50 a

Det følger af udlændingelovens § 50 a, at er en udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding, efter reglerne i straffelovens §§ 68-70, er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72, om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Til brug for domstolens prøvelse i medfør af udlændingelovens § 50 a forestår anklagemyndigheden sagens oplysning, herunder indhenter en lægeerklæring om pågældendes helbredsmæssige tilstand, om behandlingsforløbet, om karakteren af og behovet for fortsat behandling og om konsekvenserne af, at behandlingsforløbet afbrydes. Erklæringen skal også indeholde en vurdering af, om der er grund til at frygte, at udlændingen vil begå personfarlig kriminalitet, hvis behandlingen afbrydes.

Prøvelsen i disse sager består af en vurdering af, om udlændingens helbredsmæssige tilstand taler afgørende imod, at udsendelse finder sted. Anklagemyndigheden kan i forbindelse med prøvelsen indhente oplysninger om behandlingsmulighederne i udlændingens hjemland gennem Udlændingestyrelsen og Udenrigsministeriet. Udlændingestyrelsen skal derfor ikke – som i udtalelser i medfør af udlændingelovens § 57 – forholde sig til en påstand om udvisning, men vil alene være behjælpelig med at indhente oplysninger til brug for straffesagen om, hvorvidt udlændingen vil kunne modtage tilstrækkelig behandling i sit hjemland.

Udtalelser i medfør af udlændingelovens § 50 b

Det følger af udlændingelovens § 50 b, stk. 1, at hvis en udvisning efter udlændingelovens § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding, som i øvrigt er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 2, ikke er iværksat 2 år efter udvisningsaf-

gørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten.

Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

Denne prøvelse er obligatorisk, og den supplerer udlændingens adgang til efter udlændingelovens § 50 at få spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten.

Anklagemyndigheden kan, hvis der er behov, indhente en udtalelse fra Udlændingestyrelsen om udlændingens forhold efter udlændingelovens § 26. Udlændingestyrelsen konkluderer i udtalelsen, om styrelsen kan tiltræde anklagemyndighedens indstilling om, at udvisningen opretholdes eller ophæves. Udlændingestyrelsen tager i sin udtalelse ikke konkret stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det specifikke tilfælde er til hinder for, at udvisningen opretholdes, og hvorvidt pågældende fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden og sikkerhed, da denne endelige vurdering henhører under domstolene.”

Der henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål UUI nr. 4 (alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet udlændinge- og integrationsministeren den 3. oktober 2019 efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Mattias Tesfaye

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen